

[Lorentzen.]

der drog min fortolkning angående § 23, stk. 4, i tvivl. Det vidste jeg egentlig godt i forvejen at det ærede medlem gjorde, for han var nemlig så heldig at gøre vrøvl over embedsmændene i boligministeriet, der anlagde den samme fortolkning, som jeg har anlagt; denne fortolkning var han lidt misfornøjet med, og så var vi endda skikkelige nok til at lade det gå ud af betænkningen og bemærkningerne. Det kommer mig altså ikke som nogen overraskelse. Iøvrigt er jo fortolkningens kunst noget, som vi hver især kan øve os i, og så kan fremtiden vise, hvem der får ret.

Ragnhild Andersen: Det ærede medlem hr. Ingvar Dahl kommer her og angriber min partifælle, det tidligere ærede medlem fru Alvilda Larsen, for hendes medlemsskab i huslejeudvalget. Hvis sandheden skal frem om Alvilda Larsens medlemsskab i huslejeudvalget dengang, er det jo den, at hun ikke ville gå med til en huslejeforhøjelse, som det ærede medlem allerede på daværende tidspunkt var rede til at gå med på i samarbejde med de andre partier, så jeg kan godt forstå, at det ærede medlem har et godt øje til fru Alvilda Larsen. Men om det just er et grundlag for her at fortælle, at hun ingenting sagde, og at det ærede medlem ikke kunne komme i diskussion med hende, ved jeg ikke rigtig. Der har i alt fald været lejligheder nok, hvor det ærede medlem kunne diskutere med min partifælle her i salen.

Angående de øvrige ting, der er sagt, vil jeg gerne sige, at det er ikke mig bekendt, at formanden for boligforeningen „Møllelængen“ på Amager er medlem af mit parti; det kender jeg intet til, og jeg kan naturligvis heller ikke blande mig i enkelte medlemmers forhold til deres boligforeninger. Det, jeg har omtalt, er den pression, der har været udfoldet overfor Socialt Boligbyggeris medlemmer; den har jeg dokumenteret her, og ingen har kunnet modsige det.

Jeg vil tro, at det ærede medlem hr. Ingvar Dahl må hjem til professor Ernst Andersen og have en ny besked på det forhold, han omtalte. Jeg vil dog lige sige til det ærede medlem hr. Thestrup, at jeg aldrig har beskyldt professor Ernst Andersen for bestikkelse, det ville formanden sikkert også have påtalt; det har jeg aldrig gjort. Jeg har sagt noget andet, nemlig at han har udtalt, at forhøjelsen var ikke større end prisen for to pakker cigaretter, og jeg betvivlede hans evne til at regne rigtigt nationaløkonomisk; men det har ikke noget med bestikkelse at gøre.

Det ærede medlem hr. Ingvar Dahl talte om, at Kaj Hansen ikke måtte det ene og ikke måtte det andet i udvalget. Det er mig ikke bekendt. Jeg har ikke talt med Kaj Hansen om det forhold, han var ikke det kommunistiske partis repræsentant. Han var, såvidt jeg ved, i udvalget repræsentant for De samvirkende Lejerforeninger. Jeg kan kun udtale mig om mit partis og mine partifællers stilling i disse sager; det må vist blive min sag at gøre mig til talsmand for den stilling, mit parti har taget, og som jeg anser for aldeles rigtig, hvilket også bekræftes deraf, at da Alvilda Larsen gled ud af udvalget, var det ærede medlem hr. Ingvar Dahl til at tale med, og i dag har vi ikke en formel, men en reel huslejeforhøjelse på 5—6 pct. plus mere siden. Det er tydeligt blevet understreget af flere talere heroppefra, bl. a. det ærede medlem hr. Thestrup, der sagde, at de 5—6 pct. vil man ikke kunne komme udenom. Jeg kan forstå, at det er man enig om, og selvom man har denne bestemmelse om, at lejerne skal godkende forhøjelsen, er dette blot en formel bestemmelse. Det er blevet sagt tydeligt af den højtærede minister, og det er jo meget rart, at man siger tingene tydeligt. Den højtærede minister sagde, at det var en fejl, at der var kommet til at stå i lovforslaget, at det ikke var en generel forhøjelse, og at det kun var et figenblad, dette med, at 40 pct. af lejerne skulle godkende det. Det er jo også det, man har haft på fornemmelsen, at hele denne historie i § 77 kun skal være et lille figenblad; det skal se ud, som om lejerne har noget at skulle have sagt med hensyn til denne del af huslejeforliget, hvilket de dog ifølge det ærede medlem hr. Thestrup og ifølge den højtærede boligminister aldeles ikke har. Nej, den sag er afgjort i udvalget, så jeg kan godt forstå, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard afbrød ministeren og spurgte, hvorfor denne var så ked af det, når det i virkeligheden kun var en formel bestemmelse.

Det glædede mig, hvad den højtærede minister fortalte om begivenhederne ovre i Kolding. Det var i virkeligheden meget interessant at få at vide, at dette sammenstød mellem ministeren og grundejerne endte med dans. Det var meget interessant, siger jeg, idet det nemlig fortæller, at da, som boligministeren siger, redegørelsen blev givet, så hjalp det; da lovforslagets motiver kom frem, så voksede de undervejs. Ja, for dér har den højtærede minister jo rigtigt overfor grundejerne kunnet redegøre for, hvor de åbenbare muligheder forelå for at få lejeforhøjelsen helt op til 20—25 pct. Så jeg forstår meget